

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

spiritij ac mensæ sua temeraret: occisis in coniuicio leuiris,
hoc est, vxoris germanis fratribus. Sed tamen tributa in
Saxoniam cessauere: iam Saxonibus libertatem suam
pulchrè per arma tuentibus.

CAPUT XIIII.

Quæ interim in mediterraneis Saxonie gesta sunt,
silentio teguntur: ipse Tacitus Augustæ scriptor
historie, nimium super his rebus tacitus est. Plinius autem
in viginti rerum Germanicarum libris totus nobis ob-
mutuit: Nā quæ per hac tempora à Druso Nerone Au-
gusti priuigno gesta sunt in Germania, in qua ille diū fe-
liciter rem gesit, penitus nō tenemus: nisi quodd Strabo
narrat, eundē ducem in Amasi rem nauali prælio geſiſſe
aduersus Bructeros. (pars fuit illa Saxonū) Nā Amasis
Saxoniam perlabitur, in Chaucis, hoc est Phrisijs, mari
mixtus. Quis igitur neget mediterraneis Saxonibus du-
cem Romanū cōseruisse manus: quando etiā à mari to-
nans, in Amasi Bructeros, hoc est, fluminis accolas, nunc
dictos Westphalos, olim Saxones, & antè Bructeros, p-
domuit: Cuius per omnem Germaniam diū inter proce-
rest tam celebre nomen fuit, vt cum ingenti desiderio me-
moriā illius repeterent. Testatur Petrarcha extitisse
sua aetate Romæ triumphalem arcū Drusi Neronis, cum
inscriptione, cuius caput disiectum legi non poterat: sed
tamen hos versiculos tum à se lectos in illo:

--- Ad diuortia Rheni

Peruasi, hostiles depopulatus agros,

Dum tibi Roma decus, aeternaque fudo trophyæ:

Hister pacatis lenior ibit aquis.

Tantique fecit res in Germania gestas, vt filium extin-
dē Germanicū iusserrit appellari. Ad Salā vsg, fluuism,
quod constat, peruenit: Albim an tetigerit, incomper-

C 7 tum

tum est : Nam yltra Albim vetuit Augustus legiones suas transire : satis ducens, gentem intra eum limitem in fide continere : in quibus sine controuersia Saxones erant : siue tum Saxi, siue Catti dicerentur. Germanicus quoquè Drusifilius, bono patri in Germania optimus natus filius, patriam ditionem cum summa laude regebat : exemplo patris in mansuetudine & lenitate plura in Germanis quam seuero imperio procurans. Meminerauit periculum Quintilij Vari : qui sub eodem Augusto cum insolentiis liberae genti imperare contenderet, cum tribus legionibus à Germanis est ad internacionem delatus. Quam rem fertur idem Augustus tam tulisse indignè, ut insanientis more caput illidens parieti, exclamaret : Redde Germaniam Quintili Vare, redde Germaniam. Reddidit Drusus Nero, priuignus eius, ut diximus, vir mansueti animi : quem Roma expectabat Augustus successorem, nisi illum mors ante Augustum abstulisset. Eadem fuit expectatio de filio Germanico, ut Tiberius succederet : sed illa quoquè frustrata est. Ad Saxonem redeamus.

C A P V T   X I I I I .

Siwarus per ea tempora quidam ex nobilitate Saxonum eò prouectus est, ut cum regia Danici generis stirps prælijs excisa, ad vnam Geritam puellam deuenisset, iamque procerum voluntate, eum regem Danibi deposcerent, quem illa dignaretur maritum : hoc certè decernentes, suæ quisque spei seruiebant, existimantes vnum aliquem ex suo numero diligendum à puella maritū. Sed sordebat nobili puellæ natales omnium procerum suorum, quibus ipsa regina iusto eminere principatu. Siwarus aut Saxo & ipse interpositis amicis, rem statuit pertentare. Non recusauit pñella, sed grā

168